

Przeprowadzka oczami dziecka

By dziecko mogło rozwijać się i korzystać ze swojego potencjału, najpierw muszą być zaspokojone jego podstawowe potrzeby. Najważniejszą z nich jest potrzeba bezpieczeństwa, która jest bardzo związana ze stałością. Możemy mówić o niezmienności otoczenia czyli: domu, kraju, miejsca zamieszkania. Jest to jednak także stałość osób w świecie dziecka, np: znajomi, placówka, do której uczęszcza, nauczyciele i przyjaciele. Jednak najważniejsza szczególnie u przedszkolaka czy młodszego ucznia jest stałość jego rodziny. Nawet w obliczu dużych zmian, stabilna sytuacja rodzinna da dziecku poczucie bezpieczeństwa a tym samym umożliwi mu zaadaptowanie się do sytuacji.

Zmiana w życiu dziecka

Co możemy zrobić w sytuacji przeprowadzki? Przede wszystkim warto reflektować, samemu zdawać sobie sprawę z napięcia, które jest obecne. Dość często rodzice rozmawiają z dziećmi o pozytywnych stronach przeprowadzki, o tym co "będzie fajne" i "jak cudownie będzie". Doświadczenie pokazuje jednak, że oprócz tego aspektu dzieci potrzebują pomocy z zмирzeniem się ze stratą. Każda zmiana niesie za sobą aspekt zysku i straty. W rozmowie ważne jest pokazanie plusów zmiany lecz także podzielić się refleksjami, zapytać np. o to za czym dziecko będzie

tęskniło. Ważne jest by uznać jego emocje, obawy, lęk. Można pokazać mu też drogi poradzenia sobie z tym, np.: jeżeli dziecko będzie tęsknić za kolegami z klasy można zaproponować odwiedziny u nich, kontakt przez skypa itp przy jednoczesnym uznaniu, że jest to coś innego niż dotychczas. Możemy także podzielić się z dzieckiem swoimi odczuciami. Nie chodzi oczywiście o to by "zalać" dziecko swoim lękiem ale powiedzenie np.: "sama zastanawiam się jak będzie", "cieszę się ale będzie mi brakowało naszego parku" itp. Taka rozmowa może być odebrana przez dziecko jako pozwolenie odczuwania różnych emocji w obliczu zmiany a tym samym skutkować lepszym przystosowaniem do niej.

Młodzież i zmiana miejsca zamieszkania

Nastolatek będzie nieco inaczej przeżywał zmianę miejsca zamieszkania. Ma za sobą więcej doświadczeń, a więc jego spojrzenie na świat nie jest już tak egocentryczne jak u kilkulatka. Jest zatem w stanie przyjąć i rozumieć perspektywę myślenia innych osób. Jeśli będzie odpowiednio wcześniej poinformowany o planach przeprowadzki, będzie miał czas nie tylko na przeżycie ale też zrozumienie powodów takiej decyzji.

Jednocześnie, właśnie przez swoje doświadczenia ma już wstępnie ukształtowaną tożsamość, przyzwyczajenia, relacje z rówieśnikami oraz całym kontekstem kulturowym. Będzie zatem inaczej postrzegał nowe środowisko, niż jego o kilka lat młodsze rodzeństwo. Może bardziej krytycznie podchodzić do tego, co spotyka go w nowym miejscu zamieszkania. Czasem by oswoić lęk przed nieznanym, może nadmiernie

dewaluować nowe środowisko. Warto zatem rozmawiać o jego lękach oraz obawach przed tym co nowe i uszanować potrzebę zachowania dotychczasowej tożsamości, np. poprzez utrzymywanie znajomości ze starymi przyjaciółmi, zachowanie niektórych zwyczajów i rytuałów rodzinnych. Tylko w takim stanie, będzie stawał się otwarty na to co nowe.

Aby wejść w świat dorosłości z poczuciem kompetencji, młody człowiek pod koniec okresu dojrzewania musi odpowiedzieć na pytanie "kim jestem?". Zmiana miejsca zamieszkania nie musi wcale utrudniać tego, wręcz przeciwnie - może okazać się pomocna, dająca nowe szanse i możliwości. Ważne jest to, by młody człowiek mógł z kimś dorosłym dzielić swoje wątpliwości i rozterki.

Na zakończenie

Jak mówi porzekadło "nie można dać drugiej osobie czegoś, czego samemu się nie posiada". Zatem zanim zaczniemy wspierać dzieci, musimy rozważyć naszą kondycję i to, jak sami przeżyliśmy tak dużą zmianę. Dzięki temu będziemy autentyczni i naprawdę dostępni jako partnerzy dialogu.

Anna Zdolska-Wawrzkiwicz

Artur Lewandowski